

Nr 291

Av herr Persson i Heden m. fl., *angående vårdbidragen till handikappade barn.*

(Lika lydande med motion nr 232 i Första kammaren)

Genom beslut av 1964 års riksdag infördes vårdbidrag till handikappade barn. Vårdbidraget utgår med 50 procent av ATP:s basbelopp, dvs. f. n. med 2 500 kronor per år. Det avser enligt riksdagsbeslutet den kategori av handikappade barn, vilkas situation kännetecknas av att de behöver betydligt mer tillsyn och vård än friska barn. I lagen om allmän försäkring är detta formulerat så, att bidraget skall utgå till barnet, därest det »på grund av sjukdom, psykisk efterblivenhet, vanförhet eller annat lyte för avsevärd tid och i avsevärd omfattning är i behov av särskild tillsyn och vård». Någon åtskillnad mellan olika slag av handikapp gjordes inte vid riksdagsbeslutet.

Avsikten i riksdagens beslut torde ha varit att tillämpningen i fråga om vårdbidraget för de handikappade barnen skulle bli förhållandevis generös. Uttalandena i propositionen måste sägas ha givit klar indikation på detta. I den promemoria angående bedömningen, som riksförsäkringsverket efter riksdagsbeslutet sände ut till försäkringskassorna, hette det emellertid att tillämpningen borde ske »efter relativt restriktiva linjer, åtminstone intill dess större erfarenhet vunnits». Följden blev en tillämpning, som i många fall ställde handikappade barn utanför bidraget på ett sätt, som riksdagen inte kan sägas ha avsett.

Sedan frågan uppmärksammats genom interpellationer i riksdagen, har riksförsäkringsverket utarbetat nya tillämpningsbestämmelser, som nu håller på att sändas ut till försäkringskassorna. I de nya tillämpningsföreskrifterna har föreskriften om »restriktiva linjer» upphävts. Det torde enligt vad som framgått härmed kunna bli generösare tillämpning för olika handikappgrupper, såsom de neurosedynskadade samt de syn- och hörsel-skadade barnen. Alla de handikappade barn som tidigare vägrats vårdbidrag skall nu få sina fall omprövade enligt de nya tillämpningsbestämmelserna. Hur tillämpningen efter de nya föreskrifterna i praktiken kommer att utfalla kan givetvis ännu inte bedömas.

Vad som förevarit vid vårdbidragstillämpningen aktualiserar emellertid också frågan om lagtextens utformning. Det har hävdats, att lagtextens be-

stämning till handikapp »i avsevärd omfattning» och till ett behov av »särskild tillsyn och vård» måste tolkas så, att vårdbidraget därigenom begränsas till fall där det föreligger ett *kvalificerat* vård- och tillsynsbehov utöver det för ett friskt barn i motsvarande ålder normala. En sådan tolkning går givetvis väsentligt längre än till vad som avsågs vid riksdagsbeslutet, som — enligt vad som ovan anförts — måste sägas ha inneburit att bidraget skulle utgå för alla handikappade barn som behöver betydligt mer tillsyn och vård än friska barn, dvs. för alla barn med mer betydande handikapp.

Det är att hoppas, att tillämpningen efter de nya föreskrifterna från riksförsäkringsverket blir i överensstämmelse med vad riksdagen avsåg med sitt beslut. Men även om så blir fallet synes det oss nödvändigt att lagtexten får en sådan utformning, att för framtiden en inte avsedd restriktiv tillämpning uteslutes.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen för sin del måtte besluta sådan ändring av lagen om allmän försäkring, 9 kap., 3 §, att vårdbidrag i form av invaliditetstillägg skall utgå till alla barn med mera betydande handikapp, i enlighet med motionens syfte, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till den härför erforderliga ändringen av lagtexten.

Stockholm den 26 januari 1965

Rune Gustavsson
i Alvesta

Gustaf Svensson
i Vä

Arne Persson
i Heden
Axel Gustafsson
i Borås